

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Toma Nadejda,
Judecători - Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Alerguș
Constantin

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului și de către inculpatul Cebotari Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 10 mai 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Cebotari Ivan Piotr, născut 30 aprilie 1991,
domiciliat în r-nul Sîngerei, sat. Țiplețești.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 04.04.2017 - 10.05.2017 (prima instanță);
2. 05.07.2017 - 13.12.2017 (instanța de apel);
3. 20.03.2018 - 25.04.2018 (instanța de recurs ordinar);

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 10 mai 2017, Cebotari Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 46, 188 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani. În baza art.85 alin.(1) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin noua sentință, pedeapsa neexecutată stabilită prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06.12.2016, și i-a fost numită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cebotari Ivan în calitate de organizator de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Jitariuc Ivan și Sochirca Vadim, având calitatea de coautor (în privința căruia cauza a fost disjunctă, fiind examinată în procedură separată), constituindu-se într-un grup criminal organizat, demonstrând un înalt grad de coordonare și statornicie cu desemnarea rolurilor membrilor grupului a organizat și a săvârșit infracțiunea de tâlhărie comisă de două sau mai multe persoane mascate, prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile în următoarele circumstanțe:

La data de 13.07.2016, deținându-se în instituția Penitenciară nr. 11 Bălți, la contactat pe Jitariuc Ivan, indicându-i să se deplaseze în satul Slobozia-Măgura, r-

nul Sîngerei, împreună cu Sochirca Vadim (în privința căruia cauza penală s-a disjungat, fiind examinată în procedură separată), fiind ghidați prin intermediul telefonului mobil de către acesta, ultimii au identificat locuința cet. Savca Olga Mihail.

Ulterior, la data de 14.07.2016 aproximativ la ora 02:00, la indicația lui Cebotari Ivan, acționând împreună și intenție directă, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Jitariuc Ivan a deteriorat sticla ușii de la intrare, iar Sochirca Vadim a deteriorat sticla geamului din spatele casei cet. Savca Olga Mihail, după care, având figurile acoperite cu măști medicinale, au pătruns în locuință.

În continuare, urmărind scopul de cupiditate, folosind un pistol în calitate de armă, au amenințat-o pe Savca Olga cu aplicarea violenței periculoase pentru viața ultimei, solicitându-i transmiterea mijloacelor bănești de care dispune. Totodată, urmărind același scop, au percheziționat locuința în vederea depistării și sustragerii mijloacelor bănești, după care au sustras în mod deschis telefonul mobil de marca „LG” și o verighetă care aparțineau cet. Savca Olga Mihail, după care imobilizând victima prin legarea picioarelor cu bandă adezivă, au părăsit locuința, astfel cauzându-i prejudiciu considerabil în sumă de 10 800 lei.

Acțiunile lui Cebotari Ivan au fost încadrate conform prevederilor art.42 alin.(3), 46-188 alin.(3) lit.b) Cod penal.

3.Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Cebotari Ivan, prin care a solicitat admiterea cererii de apel cu casarea sentinței pronunțată de instanța de fond, pronunțarea unei noi decizii prin care să-i fie demonstrată nevinovăția.

4.Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, apelul declarat de către inculpat, a fost respins ca fiind nefondat, fiind menținută sentința fără modificări.

5.În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, din probele cercetate în instanța de fond, verificate în apel, s-a stabilit cu certitudine comiterea de către inculpatul Cebotari Ivan a infracțiunii imputate, acțiunile acestuia fiind corect încadrate după indicii art.42 alin.(3), 46-188 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu calificativele - organizare și dirijare a unui grup criminal organizat în scopul săvârșirii tâlhăriei, adică atacului săvârșit de un grup criminal organizat, membrii căruia fiind mascate, asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

S-a stabilit, că instanța de fond just a bazat sentința de condamnare a lui Cebotari Ivan pe declarațiile: părții vătămate Savca Olga, martorilor Savca Nina, Solodchi Nicolae, Sochirca Vadim și Jitariuc Ivan, menționând, că Jitariu Ivan și Sochirca Vădim, nefiind condamnați prin sentința au recunoscut vina de comiterea atacului tâlhăresc /f.d. 58-60, vol.3/, vina inculpatului fiind dovedită și prin următoarele înscrisuri din materialele cauzei: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 14.07.2016 /f.d.16 vol.1/ din care se descriu circumstanțele comiterii atacului, care coroborează întru totul cu declarațiile lui Sochirca Vadim și

Jitariuc Ivan, care la fel coroborează și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2016 cu foto-tabelul anexat /f.d.17-29, vol.1/, procesul-verbal de ridicare din 01.12.2016, prin care se confirmă ridicarea telefonului mobil de model „LG” /f.d.121, vol.1/ ce aparține lui Savca Olga, fapt confirmat prin procesul-verbal de examinare a obiectului și recunoaștere a obiectului din 26.01.2017 /f.d. 122-124, vol.1/, anexa 1, anexa 2 și anexa 3 a stabilirii coordonatelor GPS /f.d. 22 vol.2/, descifările convorbirilor telefonice /f.d. 36,37 vol.2/ și schema de comunicare /f.d. 41, vol.2/, din care se confirmă legătura între Cebotari Ivan și Jitariuc Ivan și la fel discuțiile telefonice între aceștia până la comiterea atacului, cât și după comiterea atacului tâlhăresc.

Instanța de apel în susținerea soluției instanței de fond a admis aceste înscrisuri drept unele pertinente concludente și utile, deoarece aceste înscrisuri coroborează cu alte probe scrise examinate cum ar fi stenograma convorbirilor telefonice între Jitariuc Ivan și Cebotari Ivan /f.d. 112,114, f.d. 115, vol.2/, conform căreia se confirma comiterea unui atac de către Jitariuc Ivan în comun cu altă persoană la indicațiile lui Cebotari Ivan; la fel stenograma convorbirilor telefonice între Cebotari Ivan și Țurcan Serghei de pe numărul de telefon a lui Țurcan Tatiana /f.d. 116, vol.2/ și stenograma convorbirilor telefonice între Jitariuc Ivan și Țurcan Serghei /f.d. 118, vol.2/, probe ce cu certitudine confirmă că inculpatul Cebotari Ivan a fost organizatorul atacului tâlhăresc comis de Jitariuc Ivan, la fel în coroborare cu schema grupului criminal efectuată din analiza convorbirilor telefonice/f.d. 164, vol.2/.

Privind pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a constatat, că instanța de fond, a respectat prevederile art. 61, 70, 72, 75 Cod penal, ținând seama de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana inculpatului, care anterior este condamnat, care aflându-se în stare de recidivă, a comis cu intenție o altă infracțiune cu mult mai gravă, acesta fiind organizatorul grupării, fiind responsabil pentru toate acțiunile grupului, considerînd pedeapsa stabilită una echitabilă în raport cu cele comise și personalitatea inculpatului.

6.Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

6.1.Avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Cebotari Ivan, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărârilor atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor acumulate de către OUP în cadrul procesului penal dat cât și a probelor acumulate în instanța de fond la judecarea acestei cauze penale;

- instanța de apel, menținând fără modificări sentința, a pus la baza deciziei o altă apreciere a probelor decât cea dată de instanța de fond și în special a declarațiilor martorilor Jitariuc Ivan și Sochirca Vădim ajungând eronat la concluzia că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului Cebotari Ivan după indicii art.42 alin. (3), 46, 188 alin. (3) lit. b) Cod penal;

-martorul Sochirca Vădim fiind audiat în instanța de apel sub jurământ, a declarat instanței de apel că nici nu îl cunoaște pe Cebotari Ivan, a făcut cunoștință cu el la judecarea cauzei sale în Judecătoria Sîngerei cât și a declarat că Cebotari Ivan nu a participat la săvârșirea acestei infracțiuni;

-martorul Jitariuc Ivan fiind audiat în instanța de apel sub jurământ a declarat instanței de apel că el împreună doar cu Sochirca Vădim s-au deplasat în s. Slobozia-Măgura, unde au hotărât să pătrundă într-o gospodărie. Intrând în casă de la o domnișoară au sustras un inel și un telefon mobil. A confirmat faptul că Cebotari Ivan nu a fost implicat în incidentul dat și a comunicat instanței de apel că Cebotari Ivan i-a telefonat o singură dată în a.2015 sau a.2016, nu ține minte. În timpul când se aflau în casă nu au discutat cu Cebotari Ivan la telefon, a discutat cu prietena sa și nici după acest caz nu a discutat cu Cebotari Ivan;

-instanța de apel în susținea concluziei sale a reținut admisibile declarațiile părții vătămate, martorilor, însă fără a da o apreciere juridică asupra declarațiilor date de martorii Jitariuc Ivan și Sochirca Vădim, care la fel sînt probe în cauză și corespund criteriilor de relevanță, concludență și utilitate;

-în această situație, instanța de apel avea obligația de a argumenta care este motivul că declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzații date în cadrul ședinței de judecată în Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei se admit, iar declarațiile martorilor apărării solicitați de a fi audiați în instanța de apel, se resping, încalcînd prin aceasta dreptul la un proces echitabil și principiul contradictorialității;

-declarațiile martorilor indicați sunt contradictorii și nu coroborează cu celelalte probe administrate;

-recurentul consideră că instanța de apel în mod neîntemeiat a preluat ca probă a vinovăției numai declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzații Savca Nina, Solodchi Nicolae;

-au fost încălcate prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 8 Cod penal;

-vinovăția inculpatului Cebotari Ivan cât și condamnarea lui nu poate fi presupusă și nu poate fi bazată numai prin declarațiile unor martori indirecti.

6.2. Inculpatul Cebotari Ivan, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat o pedeapsă mai blîndă și reducerea termenului de detentie.

La fel, recurentul a menționat că instanțele judecătorești inferioare nu au avut suficiente probe pentru a-i stabili o pedeapsă atît de aspră.

Totodată, Cebotari Ivan solicită examinarea cauzei prin prisma art.385 alin.(5) și (6) Codul de procedură penală și menționează că, se află în arest preventiv din ziua arestului și luare sub strajă, și se deține în Penitenciarul nr. 11, Bălți.

7. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, N.Suvac prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, motivînd prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului, indicînd că recursul inculpatului Ivan Cebotari și avocatului Uncu Natal ia în numele inculpatului sunt vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursurile ordinare declarate de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului și de către inculpatul Cebotari Ivan urmează a fi admise, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Bălți, sediul Sângerei din 10.05.2017 și deciziei Curții de Apel Bălți din 13.12.2017, doar în partea stabilirii tipului de penitenciar, unde urmează să-și execute pedeapsa inculpatul, în rest prevederile hotărârilor atacate urmează a fi menținute din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că recurenții, drept temei pentru declararea recursurilor au indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal lărgit constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului avocatului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Cebotari Ivan Piotr în baza art.42 alin.(3), 46, 188 alin.(3) lit.b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate și că instanțele incorect au dispus condamnarea inculpatului, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, invocând totodată aprecierea incorectă a probelor cercetate.

Colegiul lărgit menționează că instanțele corect au constatat că vinovăția inculpatului Cebotari Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 46, 188 alin.(3) lit.b) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe cercetate în

instanța de fond și apel, care au fost apreciate în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul conchide că, din textul recursului apărătorului rezultă că autorul critică modul de apreciere a probelor, considerându-l necorespunzător circumstanțelor cauzei.

În acest sens, Colegiul lărgit reține prevederile art.101 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul constată că instanța de apel, verificând probele cauzei, întemeiat a conchis asupra temeiniciei concluziei primei instanțe privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive menține soluția instanței de fond.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul lărgit reține că, instanța de apel, în baza probelor cercetate în cadrul instanței de fond, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată în apel, audiind suplimentar martorii Jitariuc Ivan și Sochircă Vădim, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile părții vătămate Savca Olga, martorilor Savca Nina, Solodchi Nicolae, Sochirca Vădim și Jitariuc Ivan, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 14.07.2016 /f.d. 16 vol.1/ din care se descriu circumstanțele comiterii atacului, care coroborează întru totul cu declarațiile lui Sochirca Vădim și Jitariuc Ivan, care la fel coroborează și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2016 cu foto-tabelul anexat/f.d. 17-29, vol.1/, procesul-verbal de ridicare din 01.12.2016, prin care se confirmă ridicarea telefonului mobil de model "LG" /f.d. 121, vol.1/ ce aparține lui Savca Olga, fapt confirmat prin procesul-verbal de examinare a obiectului și recunoaștere a obiectului din 26.01.2017 /f.d. 122-124, vo.1/, anexa 1, anexa 2 și anexa 3 a stabilirii coordonatelor GPS /f.d.22 vol.2/, descifrările convorbirilor telefonice /f.d.36,37, vol.2/ și schema de comunicare /f.d.41, vol.2/, din care se confirmă legătura între Cebotari Ivan și Jitariuc Ivan și la fel discuțiile telefonice între aceștia până la comiterea atacului, cât și după comiterea atacului tâlhăresc, probe care sunt detaliat descrise și analizate în textul deciziei instanței de apel.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării

cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Ceea ce ține de argumentul recurentului, precum că martorul Sochirca Vădim a declarat instanței de apel că nici nu îl cunoaște pe Cebotari Ivan, instanța de apel a reținut că declarațiile lui Sochirca Vădim coroborează cu declarațiile martorului Solodchi Nicolae și Savca Nina în susținerea actului de învinuire. Mai mult ca atât, instanța de apel a stabilit că atacul tâlhăresc a fost comis de către Jitariuc Ivan în comun cu altă persoană la indicațiile lui Cebotari Ivan. De asemenea, reieșind din stenograma convorbirilor telefonice între Cebotari Ivan și Țurcan Serghei de pe numărul de telefon a lui Țurcan Tatiana din care se confirmă organizarea atacului tâlhăresc comis de Jitariuc Ivan anume de persoana cu prenumele Ivan, la fel în coroborare cu schema grupului criminal efectuată din analiza convorbirilor telefonice.

Argumentul invocat în cererea de recurs precum că, Cebotari Ivan l-a telefonat pe Jitariuc Ivan doar o singură dată în anul 2015 sau 2016 vine în contradicție cu circumstanțele de fapt stabilite în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și instanța de apel. Astfel, potrivit raportului ofițerului principal de investigații (f.d.40-41 voi.II) Cebotari Ivan a comunicat cu abonatul de telefon, care s-a dovedit a fi Jitariuc Ivan atât în ziua de 13.07.2016 - 14.07.2016 când a avut loc atacul tâlhăresc asupra părții vătămate Savca Olga, cât și după comiterea infracțiunii, folosindu-se de telefonul sustras de la partea vătămată.(f.d. 163-184).

Mai mult ca atât, instanța de apel a analizat și a supus criticii argumentul martorului Jitariuc Ivan, care a declarat despre discuțiile avute cu o prietenă prin telefon în moment atacului, pe când din descifrările convorbirilor telefonice și schema comunicărilor, a fost confirmată legătura celulară anume cu Cebotari Ivan.

În continuare, analizând solicitarea apărării de achitare a inculpatului, Colegiul lărgit a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea cauzei, or, cum a constatat instanța de apel, în cadrul examinării cauzei penale a fost confirmată legalitatea și temeinicia sentinței, iar instanța just a bazat sentința de condamnare a lui Cebotari Ivan pe probele cercetate în cadrul examinării cauzei.

Astfel, argumentul avocatului inculpatului, precum că Cebotari Ivan nu a comis infracțiunea incriminată este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi drept temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lui și se apreciază de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale. Prin urmare, argumentul recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei.

În ceea ce privește argumentul avocatului inculpatului prin care se susține că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare în baza aceluiași probe cercetate de prima instanță, Colegiul lărgit ține să menționeze că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din (f.d.l 18-146 voi. III), instanța de apel a cercetat toate probele din dosar, a procedat la audierea suplimentară a martorilor, așadar, potrivit prevederilor art. 101 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, le-a dat o apreciere a probelor cercetate.

Totodată, Colegiul constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul lărgit reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Totodată, Colegiul statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile.

Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în recurs, nu au invocate în apel, iar circumstanțele cauzei și argumentele inculpatului privind nevinovăția acestuia au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelului, asupra lor fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat, decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

8.1. Privind argumentele inculpatului referitor la pedeapsa aplicată, Colegiul penal lărgit reține, că aceasta este una echitabilă, în corespundere cu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, instanțele ținând cont de prevederile normelor procedural penale aplicabile la stabilirea pedepsei și de scopul pedepsei prevăzut de art.60 Cod penal, stabilindu-i întemeiat o pedeapsă cu închisoare, în limitele legii, cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal.

La acest capitol Colegiul atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și

Prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul să represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea și executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

8.2. Argumentul inculpatului privind aplicarea prevederilor art.385 alin.(5) și (6) din Codul de procedură penală, nu poate fi reținut, or, în speță nu s-au constatat careva temeiuri de aplicare a normei date.

8.3. Se reține, că la data de 20 decembrie 2017, după emiterea deciziei instanței de apel, au intrat în vigoare modificările în Codul penal și anume în art. 34 și 72 Cod penal, astfel, potrivit noilor prevederi a art. 72 alin. (4) Cod penal – *„În penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.”* fiind exclusă sintagma – *„precum și persoanelor care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă”*, în atare circumstanță, Colegiul lărgit constată că urmează a fi casată decizia instanței de apel și sentința în partea stabilirii tipului penitenciarului, invocând art. 10 alin. (1) Cod penal care prevede că *„Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.”*

Reieșind din cele expuse, Colegiul constată existența temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.13 din Codul de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, în care a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

În această ordine de idei, se reține că legea mai favorabilă pentru inculpat a intervenit la momentul intrării în vigoare a modificărilor din art.72 Cod penal, potrivit căroră, inculpatul aflându-se în stare de recidivă, pentru infracțiunea

comisă în baza art.42 alin.93) , 46, 188 alin.(3) lit.b) Cod Penal, care este o infracțiune gravă și prevede pedeapsa cu închisoarea de la 10 la 12 ani urmează să-și execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Urmare a celor expuse, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a dispune executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Cebotari Ivan Piotr în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art.72 alin.(3) Cod Penal, pe motiv că infracțiunea comisă de către inculpat, conform art.16 alin.94) Cod penal este una din categoria celor grave.

Prin urmare, atât sentința, cât și decizia instanței de apel urmează a fi casate parțial, doar în partea ce prevede stabilirea categoriei penitenciarului în care își va executa pedeapsa Cebotari Ivan. În rest prevederile hotărârilor atacate urmează a fi menținute.

În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) din Codul de procedură penală, Colegiul lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului și de către inculpatul Cebotari Ivan, casează parțial, în partea stabilirii tipului de penitenciar sentința Judecătorei Bălți, sediul Sângerei din 10 mai 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Cebotari Ivan Piotr**, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Se dispune executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului **Cebotari Ivan Piotr** în penitenciar de tip semiînchis.

În rest se mențin prevederile hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin